

Yay günü isti idi, bir aslan

Bir mağara içində oldu nihan;

Ta ki, rahat ola hərərətdən,

Dincələ zəhmətü mərarətdən.

Üstünə bir qarışqa çıxdı rəvan,

Gəzibən seyr eylədi hər yan.

Diksinib şir durdu vəhşətdən,

Tülkü güldü ona o halətdən.

Dedi: - Ey canəvərlərin şahı,

Ucalan ərşə xeylū xərgahı,

Səndə kim, bu hünər, bu qüdrət var,

Zati-pakında kim, şücaət var,

Mur

¹

kim, bir zəif xilqətdir,

Bəs nedirsən, bular nə vəhşətdir?

Dedi: - Ey tülkü, vəhşətim yoxdur,

Murdən hiç zəhmətim yoxdur.

Leyk bu ardır mənə peyda-

Ki, çıxsa padşahın üstə gəda.

Seyyida, vermə üz gədalərə sən,

Düşmə bu möhnətü bəlalərə sən.

Çün güli-gülşəni-vəfasə sən.

Niyə hər xarə aşinasən sən?

Bülbüli-gülşəni-həqiqtsən,

Mu-məcaz ilə qılma ülfət sən.

Qəfəsi-cismi sal bu viranə,

Eylə pərvaz bağı-rizvanə.